

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 19323

гр. София, 31.05.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 85 СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесет и първи май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДЕСИСЛАВА Г. И.А ТОШЕВА

като разгледа докладваното от ДЕСИСЛАВА Г. И.А ТОШЕВА Гражданско дело № 20221110167576 по описа за 2022 година

Делото е образувано по искова молба на Н. Н. И. срещу „Файненшъл България“ ЕООД, която отговаря на изискванията за редовност.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба.

Възражението на ответника за недопустимост на исковите за прогласяване нищожност на договора и искането за прекратяване на производството в тази част са неоснователни. На първо място, въпросът за относимостта на ищцовите доводи за нарушения на ЗПК касае основателността на предявените искове, но не и това дали те са предявени срещу надлежен ответник. На второ място, правният интерес от воденето на иск за нищожност на сделка е винаги налице, когато сделката смущава правното положение на лицето, търсещо защита. Щом законът дава възможност на всеки да се позове на тази нищожност, на още по-голямо основание следва да се признае правен интерес от иска на която и да е от страните по сделката, целяща да се освободи от облигационна връзка, която не поражда никакви правни последици, като това се установи по съдебен ред. Ето защо за ищеца е налице интерес нищожността да бъде установена със сила на пресъдено нещо независимо от това, че е предявил и осъдителен иск за връщане на платената по нищожния договор парична сума.

Налице са предпоставките за насрочване на делото за разглеждане в открито заседание.

Искането на ищеца за привличане като трето лице – помагач на негова страна на дружеството – заемодател е неоснователно, защото предвид твърденията за съществуващите между тях материални правоотношения то няма интерес решението да бъде постановено в полза на ищеца, т.е. няма интерес да го подпомага, а ищецът при неблагоприятен за него изход от делото не би разполагал с регресни права срещу дружеството, което иска да привлече като помагач на своя страна.

Искането на ищеца с правно основание чл. 190 ГПК следва да бъде частично уважено

– само по отношение на Договора за предоставяне на поръчителство и неговите приложения, защото по този начин се цели попълването на делото с относими и необходими за изясняването му писмени доказателства, а същевременно договорът, макар и описан като приложение към отговора, не е фактически представен с него. В останалата част искането следва да бъде отхвърлено, тъй като исканата справка от счетоводството за всички извършени плащания е представена с отговора, а ответникът изрично посочва, че СЕФ не е изготвен.

Искането на ищеца с правно основание чл. 192 ГПК следва да бъде изцяло уважено, защото се цели попълването на делото с относими и необходими писмени доказателства.

Ищцовото искане за издаване на съдебно удостоверение е неоснователно, защото е насочено към събиране на неотносими писмени доказателства.

По искането на ищеца за допускане на съдебно-счетоводна експертиза съдът ще се произнесе в открито заседание след съобразяване на становището му по представената от ответника справка за извършени плащания по договора и след съобразяване на новопостъпилите документи.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ответника за прекратяване на производството в частта по предявените установителни искове.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца за конституиране на „Изи Асет Мениджмънт“ АД, ЕИК 131576434, като трето лице – помагач на негова страна.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание на **06.07.2023 г. от 09:55 часа**, за когато **ДА СЕ ПРИЗОВАТ** страните, като им се изпрати препис от настоящото определение, а на ищеца – препис и от отговора на исковата молба.

ПРИЕМА представеното с отговора на исковата молба писмено доказателство.

ЗАДЪЛЖАВА ответника на основание чл. 190 ГПК в 1-седмичен срок от получаване на препис от настоящото определение да представи заверен препис от Договор за предоставяне на поръчителство № 4370101/14.01.2022 г. и неговите приложения /ако има такива/, като **ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ** искането на ищеца за задължаването му да представи другите документи, посочени в т. I. 1. от доказателствената част на исковата молба. **УКАЗВА на ответника**, че при непредставяне на посочените документи в срок съдът може да приеме за доказани фактите, относно които страната е създала пречки за събиране на допуснати доказателства

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 192 ГПК „Изи Асет Мениджмънт“ АД в 1-седмичен срок от получаване на съобщението да представи заверен препис от Договор за паричен заем № 4370101/14.01.2022 г., погасителен план, СЕФ, разписки за погасени вноски и извлечение от счетоводните книги относно договора, като му **УКАЗВА**, че при неизпълнение в срок ще му бъде наложена глоба на основание чл. 91, ал. 1 вр. чл. 87 ГПК в размер от 50 лв. до 300 лв.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца за издаване на съдебно удостоверение.

ИЗГОТВЯ следния **проект за доклад** на основание чл. 140, ал. 3 вр. чл. 146, ал. 1 и ал. 2 ГПК:

Предявени са от Н. Н. И. срещу „Файненшъл България“ ЕООД **искове за прогласяване нищожност** на Договор за предоставяне на поръчителство № 4370101/14.01.2022 г. Доколкото се иска прогласяване нищожността на различни основания и съобразявайки съдебната практика /например Решение № 97/08.02.2013 г. по т. д. № 196/2011 г. на ВКС, I ТО, и Решение № 199/12.07.2016 г. по гр. д. № 583/2016 г. на ВКС, IV ГО/, съдът приема, че се касае за обективно съединени искове, които с оглед на основанията си следва да се разгледат при условията на евентуалност, като подлежат на разглеждане в поредността, произтичаща от естеството на въведеното основание, а именно: иск с правно основание чл. 26, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 11, ал. 1, т. 10 и чл. 19, ал. 4 ЗПК – нищожност поради противоречие със закона; иск с правно основание чл. 26, ал. 2, пр. 4 ЗЗД – нищожност поради липса на основание; иск с правно основание чл. 26, ал. 1, пр. 3 ЗЗД – нищожност поради накърняване на добрите нрави. Предявен е и кумулативно съединен с тях **частичен осъдителен иск** с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД за сумата от 50 лв. – част от вземане в общ размер на 150 лв., представляващо недължимо платена сума по Договор за поръчителство № 4370101/14.01.2022 г., ведно със законната лихва от 12.12.2022 г. до окончателното плащане. Претендират се разноските по делото.

Ищецът твърди, че между него и „Изи Асет Мениджмънт“ АД е сключен Договор за паричен заем № 4370101/14.01.2022 г., по силата на който последният е предоставил заем на ищеца в размер на 300 лв. Излага, че с чл. 4 от този договор той се задължил да предостави обезпечение, поради което е сключен Договор за предоставяне на поръчителство № 4370101/14.01.2022 г. между „Изи Асет Мениджмънт“ АД, ищеца и ответника, по силата на който ответното дружество е поело задължението да обезпечи пред кредитора задълженията на заемателя, а последният – да заплати на ответника възнаграждение, чието плащане е разсрочено заедно с месечната вноска по договора за кредит, а „Изи Асет Мениджмънт“ АД е овластено да приеме плащането на възнаграждението за ответника. Ищецът твърди, че е платил изцяло възнаграждението по този договор. Излага, че Договорът за паричен заем представлява договор за потребителски кредит и попада в обхвата на ЗПК, а Договорът за предоставяне на поръчителство е акцесорен на него, поради което действието му е предпоставено от валидността на договора за кредит или отделни негови клаузи, още повече че договорът за кредит и договорът за поръчителство са подписани от едно и също лице в качеството му на представляващ заемодателя и гарантиращото дружество, а кредиторът и ответникът са свързани лица, защото собственик на капитала на „Файненшъл България“ ООД е дружеството-кредитор, поради което двете правоотношения следва да се разглеждат съвместно. Счита, че изискванията на чл. 4 от договора за кредит са неотменими изисквания за получаване на кредита, като на практика потребителят е бил лишен от избор дали да предостави обезпечение и какво да бъде то, а към него са поставени изначално неизпълними изисквания. Поради това изтъква, че разходът за потребителя по Договора за предоставяне на поръчителство е сигурен за него и с невключването му в размера на ГПР са нарушени чл.

11, ал. 1, т. 10 ЗПК и изискването на чл. 19, ал. 4 ЗПК, като уговореното възнаграждение по Договора за предоставяне на поръчителство впоследствие подлежи на разпределяне като печалба на „Изи Асет Мениджмънт“ АД. Излага, че от съдържанието на договора е неясно кои точно разходи са включени в посочения ГПР в размер на 41.87 % и по какъв начин е формиран ГПР. Изтъква, че Договорът за предоставяне на поръчителство е изначално лишен от основание, тъй като срещу заплащане на възнаграждението по него ищецът не е получил насрещна престация, защото в случай на изпълнение на ответното дружество то има право на регрес срещу него за пълния размер на платеното, поради което просто задължението му ще бъде прехвърлено от едното на другото дружество, като се касае за свързани дружества. Счита, че Договорът за предоставяне на поръчителство е нищожен поради противоречие с добрите нрави, защото с него не се цели реално обезпечаване на договора за заем, а единствено допълнително оскъпяване на договора за заем, което обаче е уговорено по друго правоотношение, за да се избегнат ограниченията на чл. 19, ал. 4 ЗПК. Изтъква, че възнаграждението по Договора за предоставяне на поръчителство надвишава половината от сумата по отпуснатия заем, с което са нарушени принципите на добросъвестност и справедливост и са накърнени добрите нрави. Поради изложеното счита, че Договорът за предоставяне на поръчителство е недействителен, а платеното възнаграждение по него в размер на 150 лв. е недължимо.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът „Файненшъл България“ ЕООД депозира отговор на исковата молба, с който оспорва предявените искове като неоснователни. Счита, че Договорът за предоставяне на поръчителство се регулира не от ЗПК, а от ТЗ. Оспорва твърденията на ищеца, че той е нищожен като лишен от основание, като изтъква, че за длъжника сключването му е с цел избягване на неблагоприятни последици от неизпълнение на задълженията му по Договора за паричен заем, а за ответника – с цел получаване на възнаграждение. Оспорва Договорът за предоставяне на поръчителство да накърнява добрите нрави, като се позовава на принципа на свободно договаряне и изтъква, че не е налице нееквивалентност на престациите, тъй като с процесния договор ответното дружество е поело задължение да отговаря с цялото си имущество солидарно със заемателя, като при неизпълнение от последния ще бъде ангажирана отговорността на поръчителя, а уговореното възнаграждение е по-малко от сумата на всички последици от неизпълнението на главното задължение по Договора за паричен заем. Изтъква, че процесният договор е сключен доброволно от ищеца, като същият е възмезден предвид предмета на дейност на ответното дружество – сключването на гаранционни сделки. Сочи, че евентуалната нищожност на Договора за заем е ирелевантна, още повече че ако той е недействителен, потребителят остава да дължи чистата стойност на кредита, от което следва, че той продължава да има главен дълг, а промените в съдържанието на правоотношението между кредитора и длъжника са непротивопоставими на поръчителя, защото отговорността му е функция на отговорността на длъжника такава, каквато е към момента на сключване на договора за поръчителство. Моли за отхвърляне на искавете. Претендира разноси и юрисконсултско възнаграждение.

В тежест на ищеца по предявените в условията на евентуалност искове за прогласяване нищожността на Договор за предоставяне на поръчителство № 4370101/14.01.2022 г. е да докаже следните обстоятелства: сключването между страните на Договор за предоставяне на поръчителство № 4370101/14.01.2022 г. и неговото съдържание; връзката на Договор за предоставяне на поръчителство № 4370101/14.01.2022 г. с Договор за паричен заем № 4370101/14.01.2022 г., както и съдържанието на последния; твърдяното противоречие на договора със закона; твърдяната липса на основание на договора; твърдяното накърняване на добрите нрави.

В доказателствена тежест на ищеца по предявения частичен иск с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД е да установи следните обстоятелства: извършена от него в полза на ответника по Договор за предоставяне на поръчителство № 4370101/14.01.2022 г. престация на определено благо – твърдяната парична сума; получаване на сумата от ответника.

В доказателствена тежест на ответника е да докаже, че е налице основание за получаване на процесната сума, което в случая предполага да установи: наличието на валидно облигационно правоотношение между него и ищеца, възникнало по силата на Договор за предоставяне на поръчителство № 4370101/14.01.2022 г. и неговото съдържание; изпълнение на задълженията му по договора.

ОБЯВЯВА за безспорни и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелства: сключването между страните по делото на Договор за предоставяне на поръчителство № 4370101/14.01.2022 г. във връзка с Договор за паричен заем № 4370101/14.01.2022 г., сключен между ищеца и „Изи Асет Мениджмънт“ АД.

УКАЗВА на ответника, че **не сочи** доказателства за съдържанието на договорното правоотношение, възникнало по силата на Договор за предоставяне на поръчителство № 4370101/14.01.2022 г., както и за изпълнението на задълженията му по договора.

УКАЗВА на страните, че следва най-късно в първото по делото заседание да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

УКАЗВА на страните, че ако отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщили по делото или на който веднъж им е било връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес, като такова задължение имат страните и когато те са посочили електронен адрес за връчване. При неизпълнение на това задължение, както и когато страната е посочила електронен адрес за връчване, но го е променила, без да уведоми съда, или е посочила неверен или несъществуващ адрес, всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се смятат за редовно връчени.

ПРИКАНВА страните към спогодба, в който случай половината от внесената държавна такса се връща на ищеца. **УКАЗВА** на страните, че за приключване на делото със спогодба е необходимо лично участие на страните или на изрично упълномощен за целта процесуален представител, за който следва да се представи надлежно пълномощно.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация. Ако страните желаят да

използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието (<http://www.justice.government.bg/MPPublicWeb/default.aspx?id=2>).

Определението в частта, с която е отказано конституирането на трето лице – помагач на страната на ищеца, подлежи на обжалване с частна жалба пред СГС в 1-седмичен срок от връчването му на ищеца, а в останалата част не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____